

...NECH IM SVIETI

V prvých novembrových dňoch prichádzame na cintoríny častejšie než v iných obdobiach v roku. Pri hrobách našich drahých zomrelých chvíľu postojíme, pomodlíme sa, upraceme, ozdobíme hroby a najmä – zapálime sviece. Nikto nespočíta to množstvo sviec, ktoré v týchto dňoch z cintorínov robia záhrady svetla: toho skromného, tichého, nenápadného svetla sviec. Je to symbolické svetlo pamiatky na zomrelých.

Toto svetlo sviečok na cintorínoch je tiež symbolom svetla Kristovho, ktorý o sebe povedal: „Ja som svetlo sveta. Kto mňa nasleduje, nebude chodiť vo tmách, ale bude mať svetlo života“ (Jn 8,12). Jeho svetlo svieti v našich srdciach ako svetlo nádeje, svetlo večného života.

Inokedy Pán Ježiš povedal: Ja som prišiel na svet ako svetlo, aby nik, kto verí vo mňa, neostal vo tmách“ (Jn 12,46). Všetci potrebujeme svetlo. Bez svetla sa nezaobídeme. Tma vyvoláva depresie. Potrebujeme opakovane sa pozeráť na oblohu, vnímať denné svetlo. Túžime po svetle.

(Pokračovanie na str. 2)

■ Milou povinnosťou, a zároveň súčasťou uzávierky októbrového vydania bolo vyhodnotenie súťaže o „naj“ pohľadnicu. Fotografiu z tejto redakčnej udalosti zároveň pripomíname čitateľom, kto sú členovia tvorivého kolektívu v jubilejnom roku vydávania novín.

Foto – Paulína Maťašeje

ČO KLÍŽSKA ZÁHRADKA DALA

Slnko už nezohrieva zem hrejivými lúčmi, ale vysiela iba slabé paprsky svetla. Rána už býva zahalená rúškami tajuplnej hmy. Na konároch stromov sa trblietajú kvapky rosy na jemných pavučinách. A pavučinky aj poletujú naokolo. Tento čas voláme babie leto.

Práve v tomto období prinášame plody z našich záhrad na jesennú výstavu, aby sme sa nimi pochválili a pozreli si to, čo sa urodilo susedovi, chceme sa inšpirovať jesennými aranžmánmi a vymeniť si poznatky a skúsenosti. V neposlednom rade si chceme potešiť aj svoje srdce, lebo jesenná výstava je vždy inšpiráciou pre každého návštevníka.

V našej obci sa konala v nedeľu 4. októbra. Návštevníkov hneď pri vchode do sály kultúrneho domu zaujali najrôznejšie odrody jabĺk a hrušiek, ktorých bolo na dlhom stole veru neúrekom. Dopestovali ich Anton Neštepný a Tomáš Kňaze. Milan Hudok st. priniesol až 18 odrôd jabĺk, z nich spomeniem len Breaburn, Lara Labe, Gloster, Pinova; z hrušiek zaujali Boscova flaša a Bohe-mika. Novinkou bolo hruškojablko. Táto exotická – šťavnatá a chrumkavá ázijská hruška, je úplne odlišná od tých európskych. Aj Peter Kňaze priniesol až 16 odrôd jabĺk, medzi ktorými sa vynímali

Pink Lady, Rosana a Ariane. Pavol Bielich priniesol až z Čiech štyri odrody jabĺk. Peknými jablkami a chutným hroznom sa pochválil Štefan Varga. K pestovateľom mužom sa pridala Margaréta Bielichová so svojimi, zatiaľ dvomi odrodami. Žiaci základnej školy svoju šikovnosť

(Pokračovanie na str. 4)

■ Výstava bola naozaj živá. Dokumentuje to aj pohľad na miesto, kde sa exponáty nielen prezerali, ale aj ochutnávali. Foto – Peter Maťašeje

■ Azda najkrajšieho šarkana mal v súťaži Alex z Topolčian, ktorý sa z víťazstva vo svojej kategórii tešil spolu so svojou maminou Katkou.

Foto – Ing. Jana Maťašeje

ŠARKANIÁDA, SVIATOK DEŤÍ NAD HRADIŠŤOM

Už po deviaty krát sa na začiatku jesene u nás konala Šarkaniáda. Oblúbené a deťmi očakávané podujatie pripravilo Občianske združenie Tu žijeme v lokalite Bečiny nad Klížskym Hradištom. Asi 150 prítomných účastníkov sa tešilo peknému

(Pokračovanie na str. 4)

Beažoželáme

V mesiaci **október 2015** oslávili svoje jubileum títo naši spoluobčania:

Iveta Bajerová	Klíž 37	50 rokov
Mgr. Eva Sasková	Kl. Hradište 41	70 rokov
Pavel Nechala	Klíž 148	70 rokov
Imrich Bujna	Kl. Hradište 135	80 rokov

Z najstaršej generácie našich spoluobčanov oslávili svoje jubileum:

Štefan Gašparových	Klíž 24	81 rokov
Helena Deviatková	Kl. Hradište 98	87 rokov

Všetkým oslávencom srdečne blahoželáme a prajeme im predovšetkým pevné zdravie, Božie požehnanie a spokojnosť v kruhu svojich najbližších.

*Redakcia Nového Clusu
a pracovníci obecného úradu*

* NOVORODENCI *

21.10.2015 Jakub Beliansky, rodičia Ing. Zuzana a Tomáš

SOBAŠE

17.10.2015 Veronika Stanková a Fernando Raúl Perez Jensen

† OPUSTILI NÁS †

.....

...NECH IM SVIETI

(Dokončenie zo str. č. 1)

No narážame na tmú. Najviac v súvislosti so smrťou blízkeho človeka. Smrť sa nám javí ako najkrajnejšia temnota. Hovoríme o tmavom hrobe. Na náhrobných kameňoch sa zvyčajne nachádzajú dva stručné údaje o svetle: Deň keď ten, čo tam odpočíva, uzrel svetlo sveta a deň, keď mu to svetlo zhaslo. V tej chvíli mu však začalo svietiť večné svetlo. Život človeka je v podstate dramatickou púťou od svetla k svetlu: od svetla sveta ku svetlu večnosti.

Za našich zomrelých sa modliame: „Svetlo večné nech im svieti.“ Možno sme si na tieto slová až príliš zvykli, možno nám zovšedneli. Nemyslíme dostatočne na to, čo vyjadrujú. Nastupuje tu úžasná skutočnosť, víťazný triumf, deň, ktorý už neplynie k súmraku. Svetlo, o ktoré prosíme pre našich zomrelých, nekonečne presahuje naše najsmelšie ľudské predstavy a túžby.

Počas pohrebnej svätej omše sa modlíme: „V Kristovi nám zažiarila nádej na slávne vzkriesenie, aby nás, ktorých zarmucuje neodvratný údel smrti, potešoval príslub budúcej nesmrteľnosti.“ Pán Ježiš však najprv sám pretrpel zápas s temnotou od smrteľnej úzkosti v Getsemanskej záhrade až po tmavé kalvárske hodiny, keď zaľahla tma po celom kraji. Tak čítame v evanjeliu.

V celej tejto dráme nestojíme kdesi na boku ako nemá pozorovateľa. Krstom sme boli doslova ponorení do Kristovej smrti. S Kristom žijeme a s ním aj zomierame, aby sme dostali večný podiel na svetle jeho zmŕtvychvstania. Na toto svetlo zmŕtvychvstania myslíme vtedy, keď prosíme o večné svetlo pre našich zomrelých.

Pri návštevách cintorínov sa neuspokojme len s úpravou a ozdobovaním hrobov. Ale pridajme aj modlitbu: Odpočinutie večné daj im, Pane, a svetlo večné nech im svieti, nech odpočívajú v pokoji. Amen.

Mons. Anton Kováčik, správca farnosti

VÝSLEDKY SÚŤAŽE

Vyhodnotiť našu čitateľskú súťaž nebolo vôbec jednoduché. Všetky pozdravy ktoré ste nám poslali boli a sú osobité, pekné a originálne. Po dlhom zvažovaní sme sa rozhodli nasledovne. Tretie miesto získala **Katarína Bielichová**, druhé miesto manželka **Katarína a Juraj Ofúkaní**. Víťazmi 16 ročníka našej súťaže sa stali manželka **Tomáš a Natália Kňazeovi**, tradiční účastníci našej súťaže. Tentoraz nás najviac zaujala ich pohľadnica, ktorú poslali z írskoho Dublinu.

Víťazom našej súťaže, ale aj všetkým, ktorí sa do súťaže zapojili srdečne ďakujeme. Pohľadnice sme už zaradili do redakčného archívu a stávajú sa jeho trvalou hodnotou.

redakcia

Je to naozaj tak. Je za nami už 16 –ty ročník našej čitateľskej súťaže o naj – pohľadnicu. Z Vašich dovolení, poznávacích ciest, možno víkendových, či relaxačno – športových víkendov, nám posielate do redakcie pozdravy. Hlavne chcete súťažiť o pekné ceny, ale nepochybujeme aj o tom, že nás chcete potešiť a povzbudiť do ďalšej práce. Aj v tomto roku sa Vám to, milí naši čitatelia, ktorí ste sa do súťaže zapojili, podarilo. Veď prišiel, podobne ako predošlý rok, rekordný počet pozdravov. Podme sa spolu pozrieť, kto, čo a odkiaľ nám, ale vlastne aj Vám čitateľom, napísal.

Prvý pozdrav prišiel z renesančného kaštieľa v Oponiciach. **Manželia Mališkoví** navštívili knižnicu rodu Apponyovcov, ktorá, ako píše, ukrýva vyše 17 tisíc vzácných barokových kníh. Na pohľadnici je aj podpis Petra Králik, správcu knižnice. Do súťaže poslali aj pohľadnicu z talianskeho Bibione, kde si užívali severný Jadran, more, slniečko a spoznávali a obdivovali zasa niečo nové aj spolu s vnučkou Vladkou. K prvým tohtoročným pozdravom patrila pekná pohľadnica z cyklo dovolenky Toskánsko - Elba, ktorú nám poslali **Eva a Milan Královí**. „Za dovolenkovú destináciu sme si namiesto prímorských oblastí zvolili hory. A spravili sme dobre. Teploty sa aj v talianskych Alpách vyšplhali na 40 stupňov Celzia. Užili sme si slnko, vodu, turistiku, nákupy v Merane, z ktorého fotky sú na prednej strane pohľadnice. Práve mesto Merano bolo letné sídlo cisárovnej Sissi a tiež si tu liečila svoje choroby. Náš najmladší člen rodiny Barborka zažila cestu Südtirolským rýchlom vlakom, odviezla sa na lanovke a zmačala sa pod vodopádmi. Najviac sa jej páčila malá tu bola taká, ako Takto nám svo- dovolenku v Ta-

SÚŤAŽÍME UŽ 16 ROKOV !!

a krásne pozdravy zaslali **Janka, Peťo a Barborka Benkovi, Lukáš Hudok a Peťo Lepeyová**. Pozdravov z Talianska bolo niekoľko. Ďalší poslali zo Sardínie **manželia Rehákoví**. Tradične na nás nezabudla naša rodáčka a cestovateľka **Katarína Bielichová**. Jej vkus pre výber excelentných pozdravov potvrdila aj v tomto roku dvomi pohľadáčkami z Turecka, nádhernou pohľadáčkou z belgických Antwerp a rezortu Tatrargolf vo Veľkej Lomnici. V írskom Dubline si na čitateľov Nového Clusu spomenuli a srdečný pozdrav poslali **Tomáš a Natália Kňazeovi**. Klíšske pútničky **Irena Bujnová, Mária Hlaváčková a Mária Dolná** nás potešili pozdravom z Bosny a Hercegoviny, kde sa zúčastnili náboženskej púte do Medžugorja. „Noc na Karlštejne nám nepovolili, ale prehliadku sme si užili a odtiaľ vieme, že sv. Václava vždy rozpoznáme.“ napísala nám a z Prahy pozdravy zaslala **rodina Holáková**. Z francúzskeho Conques, dedinky známej svojou románskou bazilikou, nám poslala pekný pozdrav naša kolegyňa a starostka obce **Ing. Tatiana Sasková**. **Janka a Peter Kňazeovi** boli v poľskom meste Zakopané a originálny pozdrav aj s vrcholovou pečiatkou nám poslali z Kaspového vrchu. „Myslíme

na rodákov v blízkom zahraničí, kde sme u dcéry na relaxačnom pobyte a prajeme Vám pekné letné dni a úspešné vydávanie ďalších Clusov“. Takýto pekný text spolu s pohľadáčkou zo Slušovic nám poslali **Anna a Pavel Neštepni**. Celej redakcii Nového Clusu a aj všetkým obyvateľom Veľkého Klíža poslali srdečný pozdrav z krásneho mesta Český Krumlov **Katka a Juraj Ofúkaní**. Najviac pozdravov – až 5 – poslali tradiční účastníci našej letnej súťaže **Gabriela a Ivan Beňovi**. Najskôr sa ohlásili „z horúceho pobrežia Rimini“ v Taliansku. „Od mora“, ako píše, „sme šli pozrieť malú, ale zaujímavú republiku San Marino“, odkiaľ domov, presnejšie k nám do redakcie, poslali doslova zberateľský exponát(!). „Slavkovský štít zdolali naše mladé svište, my sme sa až hore nedostali. Ale bolo super“. Na pozdrave z Vysokých Tatier sú okrem nich podpísaní aj **Adam a Katka**. „Opäť sme v Tatrách, opäť zaberáme na túrach. Dnes Tatranská Lomnica – sedlo Malá Svišťovka - Skalnaté pleso - Lomnické sedlo (lanovkou) a zo Skalnatého do Tatranskej Lomnice“, môžeme sa dočítať na originálnej drevenej pohľadáčke z Lomnického štítu. Piata pohľadnica, tiež drevená, od Beňovcov je z Kežmarského hradu. Ako píše, stali sa tam súčasťou osláv 71. výročia SNP s následnou rekon-

štrukciou bojov. „Po našom boji na svahoch V. Tatier to bola milá bodka nášho pobytu pod Tatrami“, dodala v texte na pozdrave štvorica Gabi, Ivan, Adam a Katka. Srdečným pozdravom z akcie „Vlakom na hory“ sa ozvala **12 – členná skupina turistov z KST Ostrá V. Klíž** na pohľadáčke z Horského hotela Geravy – Slovenský raj. Nepochybne cenný pozdrav s originálnou horskou pečiatkou z Chaty pod Rysmi nám so srdečným pozdravom a hlásením o úspešnom zdaní vrcholu Rysy (2500n.m.) zaslala štvorica **Emil, Danka, Mário a Roman** z KST Ostrá V. Klíž. Nepochybne najdlhšiu púť k nám do redakcie absolvovala pohľadnica, ktorú nám zo Strednej Ameriky poslala **Katka Bujnová**, keď nám srdečný pozdrav poslala z dlhodobého pobytu v Mexiku.

Už po uzávierke našej súťaže nás opätovne milo prekvapila rodina Mališková, keď nám srdečný pozdrav poslala z poznávaní východného Slovenska. Navštívili Betliar, Domicu, Aggetelek, Gombaseckú jaskyňu, Žadielskú tiesňavu a, okrem iných miest aj kúpele Štós.

Za redakciu Peter Maťašeje, šéfredaktor novín

■ Vdp. dekan Roman Furek s autorom sošky Jánom Kaločayom (vľavo).

SKRÁŠLENÁ KAPLNKA

V sobotu 10.októbra sa konala malá slávnosť na Vrch hore. Obyvatelia Kolačna osádzali do výklenku nad vchodom do kaplnky sochu sv. Jána Nepomuckého, ktorej autorom je pán Ján Kaločay. Po niekoľkých rokoch sa aj vďaka nemu opäť zaplnilo prázdne miesto v kaplnke. Celú slávnosť viedol pán dekan Roman Furek. Najskôr sa asi tridsiatka pútnikov pomodlila modlitbu ruženca a zaspievala mariánske piesne. Následne pán dekan sochu vysvätil a tá bola nainštalovaná do výklenku. Tejto milej slávnosti sa zúčastnilo aj pár obyvateľov našej obce.

Text a foto - Mgr. Zuzana Dolná

Farma Veľký Klíž pripravila v sobotu 24. októbra 2015 pre občanov a návštevníkov obce milé prekvapenie – Hubertovu jazdu. Táto akcia býva rozlúčkou s uplynulou športovou a chovateľskou sezónou. Osem jazdcov v sviatočnom odevu na osedlaných ušľachtilých tátošoch bolo príjemným sprestrením sobotného predpoludnia nielen pre našich najmenších, ktorí prišli v sprievode svojich rodičov pozdraviť 1. ročník tohto podujatia, ale i pre tých skôr narodených. Po slávnostnom zahájení podujatia sa jazdci odobrali na „hon na líšku“, čo je vlastne hľadanie ukrytého líščieho chvosta.

3. októbra 2015 sa streli po 35 rokoch spolužiaci zo základnej školy (ročník 1965). Tradične, ako po iné stretávky, A aj B spoločne. Najskôr navštívili školu, kde videli zmeny, ktoré sa za uplynulé roky urobili. Veď v časoch ich povinnej školskej dochádzky v škole nebola telocvičňa, na chodbách boli drôtené šatne a o počítačovej učebni sa vtedy ani nechýrovalo. A aj vonkajší šat je teraz pestrejší. Pozvanie prijali aj triedni učitelia – pani Jakubíková a pán Slopovský. Po exkurzii v škole prešli chodníkom vedľa Vyčomy, ktorý je v súčasnosti vydláždený, do reštaurácie pod Kostrínom, kde v „stretávkových“ rozhovoroch a zábave vytrvali do skorých ranných hodín.

Text a foto – Dana Smatanová

■ Ešte kedysi na jar vyhodila naša dlhoročná dopisovateľka a spolupracovníčka Anna Maťašeje z Ješkovej Vsi zem z kvetínáčov aj s cibulami a skoro na to už zabudla. Koncom septembra ju však čakalo milé prekvapenie. Na hnojisku sa objavili kvety. A nie hocijaké, ale takéto kvitnúce nádhery.

Foto – Ing. Pavol Kišac

Udalosti, Postrehy a Novinky slovom a obrazom v skratke

Foto – Alexandra Sasková

○ Po letnom období plnom rôznych aktivít prichádza jeseň a zima – obdobie, kedy sa hýbeme menej a tak dámy vždy plánujú nejaké cvičenie. Ponuka prišla. Rozhlas vyhlásil, bol aj plagát a tak 5.októbra 2015 prišli dve cvičiteľky z Topolčian a dve cvičenky z dediny. Záujem minimálny, cvičenie sa nekoná.

○ Ako si žijeme sa volala relácia, ktorú v piatok 9.októbra odvysielal Slovenský rozhlas Rádio Regina Bratislava. Redaktorka Hana Michalčíková sa v nej tématicky zamerala najmä na Osadu Starý Klíž. Rozprávala sa o nej s Gabrielom Rehákom. Po zhruba osemnástich minútach, keď ich rozhovor dopĺňali dva hudobné vstupy sa k slovu dostala Mária Kňazejová. To už sa hovorilo o novinke, ktorou je replika rodného domu spisovateľa Ladislava Ťažkého (viac sme o udalosti písali v minulom čísle). Náhoda chcela, že práve pri nahrávaní relácie prišla do spomínaného domu Anna Ťažká. Jej vyjadrenia Hana Michalčíková do relácie zaradila a tak sme si mohli vypočuť s akými pocitmi prijala túto, jej srdcu isto blízku, novinku. Samotná relácia mala len polhodinové trvanie. Asi len preto sa stalo, že rozhovory s viacerými respondentmi, ktoré vo Veľkom Klíži zástupkyňa Slovenského rozhlasu robila, neboli do relácie zaradené. Výnimkou bol záverečný štvorminútový vstup šéfredaktora Nového Clusu Petra Maťašeje, ktorý odpovedal na otázky týkajúce sa života Veľkého Klíža v minulosti a na zachovávanie tradícií, ktoré sa u nás stále darí udržiavať.

○ V pondelok 12.októbra 2015 popoludní odvysielalo Rádio Regina rozhovor s Mgr. Máriou Zajacovou pod názvom **Folklór nám prístane o úspešnom prevedení projektu Život v piesni našich predkov v podaní miestnej ženskej speváckej skupiny Chor de Clus a dobrovoľných účinkujúcich. Rozhovor nahrávala redaktorka Hana Michalčíková vo Veľkom Klíži v septembri.**

○ Rozhodujúci kvalifikačný duel slovenskej reprezentácie očakávali všetci fanúšikovia futbalu. Pri sledovaní priameho prenosu z Luxemburska naši klížski fanúšikovia nepochybne ešte viac zbystrili svoju pozornosť, keď sa v druhom polčase v hľadisku na okamih objavila slovenská vlajka s nápisom Veľký Klíž. Zdalo sa, že to bola dvojica fanúšikov, ale kto presne, to sa nám do uzávierky nepodarilo zistiť.

Informácie zozbieral, napísal a zostavil Peter Maťašeje

OKTÓBER PATRÍ STARŠÍM

Prečo? Lebo je v jeseni. A starobu k jeseni často prirovnávame. V nedeľu 25. októbra popoludní obec pripravila pre našich seniorov slávnostné popoludnie s programom. V úvode sa im prihovarila starostka Ing. Tatiana Sasková. Povedala, že neaktívny vek človeka nie je jeho previnením. Naopak, starší človek je bohatý na skúsenosti, ktoré nám odovzdáva. Starí rodičia majú viac času pre vnúť a odovzdávajú im veľa lásky a pochopenia. Mali by sme im byť za všetko, čo pre nás urobili, vďační. Je pravdou, že úroveň spoločnosti sa meria tým, ako sa dokáže postarať o svojich starších občanov. V závere príhovoru im starostka poprialala veľa zdravia, lásky a vďačnosti od svojich blízkych. Program otvorili KLÍŽANIA blokom piesní. Po nich nasledovalo milé vystúpenie prvákov so zvieratkovou abecedou. Starší žiaci sa predvedli prednesom Maríny, zaspievali humornú pieseň o stonožke. Vynikajúce bolo stvárnenie pytačiek z ČIN – ČIN. Nakoniec si veselo zatancovali. Program ukončili Klížania, ktorí venovali starším niekoľko rezkých piesní a popriali im veľa zdravia. Na záver starostka poďakovala všetkým účinkujúcim. Pre všetkých bolo pripravené pohostenie.

Ing. Zuzana Hláková

NA NÁVŠTEVE V SKÝCOVE

V sobotu 24. októbra bolo konečne pekné počasie. Priam lákalo do záhrad či do prírody. Ale členky súboru Chor de Clus a ich spoluhrájuci kolegovia sa vybrali do susednej obce za horou – do Skýcova. Dôvod – predstaví sa s programom ŽIVOT V PIESNI NAŠICH PREDKOV – Žatva a dožinky, ktorý nám predstavili v septembri. Odchod bol tesne po poludní, aby sa odsúdžalo ozvučenie sály. Stihla sa aj skúška piesní, aby všetko bolo ako má byť. Predstavenie sa pre rôzne okolnosti posunulo o pol hodiny neskôr. Hostitelia nezabudli na občerstvenie. Spomínané pekné počasie sa podpísalo na účasti a hladisko bolo poloprázdne. Ale účinkujúci boli pripravení podať čo najlepší výkon. Fantázia pracovala a program bol obohatený o mnohé vtipné repliky. Publikum to náležite ocenilo a nešetřilo potleskom. Nakoniec im poďakovala poslankyňa miestneho obecného zastupiteľstva. Ocenila úprimnosť a zanietenie účinkujúcich a pozvala ich na obecné slávnosti budúci rok v júni. A to je najväčšie ocenenie, ak vás chcú vidieť a počuť ešte raz. Po skončení bolo ešte pripravené posedenie s pohostením.

Ing. Zuzana Holáková

ČO KLÍŽSKA ZÁHRADKA DALA

(Dokončenie zo str. č. 1)

pretavili do svojich výrobkov. Mohli sme obdivovať pestrých šarkanov, veselé tekvičky, rôzne dekorácie z jesenných plodov.

Upútal aj kusok lesa - zátišie s hubami, ktoré nazbierali Alojz Spišák a Dáša Hudoková. Manželia Janka a Peter Kňazeovi priniesli baklažány, kaleráb gigant, mrkvu, petržlen a ozdobné tekvice. Každoročne na výstavu prispieva Mgr. Margita Dzianová, ktorej jesenné zátišie priťahlo naše pohľady. Podobne aj Erika Kováčová a Zuzana Gúčka sa prezentovali vkusnými aranžmánmi. Upútal ježko, ktorý mal pichliače z pohánky. Škôlkar Matiaško šťastný spolu s rodičmi potešili tekvičným chlapčekom na drevenom vozíku. Vílu z tekvice vyčarila Lenka Kňazeová. Ozdobné tekvice a hrozno dopestoval aj Ľuboš Spišák, Gabriela T. rešterová pridala tekvičky, čilli papriky a lampášikovú papričku. Unikátnu zbierku zemiakov nachystala Anna Stanková. Videli ste už zemiak v tvare vtáčika, či húsky? Žltú, červenú a bielu cibúľu, jesenný cesnak na stole v súhre s orechmi a s kyticami levandule, zaváraniny vo vyzdobených pohároch na drevenej polici pripravila Ing. Zuzana Holáková. Spestrením výstavy boli aj dekupažou zdobené srdiečka z dielne Aničky Neštepnej. Hrášok, jablká, hrozno, čerstvé jahody, veľkánska cvikla a čierne zemiaky – tzv. bajonety, ktoré obsahujú veľa antioxidantov – toto všetko dopestovala Ing. Lýdia Poliačiková. K nezvyčajným exponátom patrili obrázky zhotovené lepením semiačok, ktorý zhotovili Lenka Poliačiková a Katka Deviatková. Nádherné aranžmány zo sušených kvetov tradične zhotovila Emília Hudoková. Matka príroda sa opäť raz zahrala a postarala sa o bližší záujem o dva zpletené korene mrkvy doplnené vtipným textom. Tiež zemiaky v záhrade Hany Neštepnej vyrástli v tvare srdca. K nim pridala veniec cesnaku a cibule. Helena Spišáková vystavila baklažány, mrkvu, petržlen a cukety doplnené vresom.

Ani jeden návštevník neobišiel stôl s maškrtami, Na ochutnanie boli rôzne koláčiky z ovocia – napiekli Mária Šusterová, Ing. Zuzana Holáková, Ing. Tatiana Sasková. Chutili aj rôzne džemy a lekváre z kuchyne Eleny Mokrej, Ing. Lýdie Poliačikovej Heleny Spišákovskej.... Zelerový šalát a zelerový s orechmi pripravila Mária Šusterová. Hermína Korcová pridala dva druhy nátierok – z chutnej huby pečienkovníka a z jedle muchotrávky ružovkastej – rompy.

Čo nám na výstave chýbalo? To boli exponáty detí MŠ, ktoré si svoju výstavu urobili v objekte škôlky. A nám ich milé dielka chýbali.

Ani stred sály nezýval prázdnotou. Hermína Korcová tekvice usporiadala do tvaru húsenice. Nechýbali ani voňavé dule zo záhrady Jozefíny Bujnovej. Smutná by bola sála bez kvetov. Desať hrantíkov s bohato zakvitnutými muškátmi priniesla Zuzana Kňazeová. Starostka Ing. Tatiana Sasková prispela strapcami voňavého hrozna. Jej dcéra Katka sa prezentovala krásnou bižutiériou.

Aj tento rok mohli návštevníci dať svoj hlas naj exponátu. Výsledky hlasovania a odovzdanie cien bude v novembri.

O tom, že výstava sa naozaj páčila, svedčí aj počet zapísaných návštevníkov v prezenčnej knihe – bolo ich 269. Svoje výpestky predstavilo 33 pestovateľov. Ak som na niektorého z nich zabudla, ospravedlňujem sa. Nielen vystavovateľom, ale aj všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom podieľali na príprave tejto tradičnej a veľmi inšpiratívnej akcie, patrí poďakovanie.

Anna Húdoková

ŠARKANIÁDA, SVIATOK DETÍ NAD HRADIŠŤOM

(Dokončenie zo str. č. 1)

počasíu a najmä radosti detí. Tie si okrem púšťania šarkanov aj zasúťažili o najkrajšie vyrobené šarkana. Mohli si dať niečo pekné namaľovať na tvár. V ponuke bola cukrová vata a ako novinka podujatia sa prevádzalo glitrované tetovanie. Už tradične šarkaniádu obohatili autoveterány, navyše, tentoraz aj dva traktory domácich kutilov. Všetko to skvelo uvádzal náš rodák, moderátor Karol Bielich. Pripravil si mnoho zaujímavostí z histórie k téme šarkany a tak prítomní nielen pozerali na hradišskú oblohu, ale sa mohli započúvať a dozvedieť sa zaujímavé skutočnosti. Najviac očakávanou bola prezentácia detí so šarkanmi, ktoré si sami (možno s pomocou rodičov) urobili. Trojčlenná porota mala tentoraz naozaj ťažkú úlohu vybrať tých najlepších. Krásnymi cenami boli odmenené tri najkrajšie šarkany v každej kategórii. No smutný nemohol byť nikto. Veď všetky zúčastnené deti dostali malý darček od organizátorov.

Celkovo bolo vo všetkých 5. kategóriách 38 súťažiacich. Najviac ich bolo v 3. kategórii (žiaci 1. st. ZŠ) 15 a 13 ich bolo v 2. kategórii (deti MŠ). Zastúpenie obcí a miest: Veľký Klíž, Ješkova Ves, Klátova Nová Ves, Partizánske, Bratislava (6x), Brodzany, Topoľčany, Kovarce, Solčany. Podujatie sa vydarilo po všetkých stránkach. Vďaka ľuďom z Občianskeho združenia Tu žijeme zažili deti a spolu s nimi ich rodičia, ako i ostatní zúčastnení, naozaj milé a pekné popoludnie.

Peter Maťašeje

Podakovanie sponzorom

OZ TU ŽIJEME srdečne ďakuje za pomoc všetkým sponzorom. Sponzori Šarkaniády 2015: Obec Veľký Klíž, Ing. Štefan Poliačik, Coop Jednota Topoľčany, AGRO COOP Klátova Nová Ves, Pizzeria pod Kostrínom, Anonymní sponzori.

Dňa 5.10.2015 sa v našej Materskej škole vo Veľkom Klíži uskutočnila jesenná slávnosť: vystúpenie detí krátkym jesenným programom: tlačenie kapusty, ochutnávka nátierok, jesenná výstava. Na príprave sa podieľali nielen deti s pani učiteľkami zhotovovaním výrobkov ale v značnej miere aj rodičia detí. Každý rodič pridal ruku k dielu, čo sa veľmi cení a patrí im slovo **ĎAKUJEME**.

Náš výchovnovzdelávací proces zameriavame na oživovanie ľudových zvykov a tradícií a preto aj v ten deň sme si našu slávnosť spestrili ukážkou

JESENNÁ SLÁVNOSŤ

tlačenia kapusty do súdku. Aktivitu deťom predviedli manželka Bujnoví, ktorí deťom porozprávali o kapuste o vitamínoch v nej a natláčanie kapusty do súdku prakticky predviedli. Bol to pre deti veľký zážitok, keď si mohli vyskúšať, ako sa kapusta v minulosti dupala s vreckom na nohách. Zvedavosť im nedala aby si nešli zobnúť a pochutnať si na nej. Po práci nasledovala ochutnávka nátierok pripravených v jedálni MŠ - špenátová, droždová a rajčinová, aj rodičom chutili. O pohostenie koláčikmi sa postarali mamičky K. Najmanová, J. Chrenková, M. Beňová a naša bývalá kolegyňa E. Belianska. Záver slávnosti sa niesol prehliadkou výstavy jesenných prác, plodov jesene, ktoré si naozaj zaslúžili obdiv. Teraz už len budeme čakať ako nám bude kapusta kysnúť a žblnkáť. Zhotovené práce nám budú i naďalej zdobiť priestory MŠ. Naším želaním je aby spolupráca MŠ a rodičov bola i naďalej tak dobrá ako dnes. Ďakujem celému kolektívu MŠ za prípravu tohto príjemného popoludnia.

Darina Halmová, riad. MŠ Veľký Klíž

Program celého týždňa v našej materskej škole sa niesol v znamení zdravej výživy. Jednotlivé dni mali pre deti MŠ svoj význam a pomenovanie. Začínali ovocným dňom, nasledoval zeleninový, zdravé maškrtenie, vitamínový deň (šťavičkový) a deň cudzokrajného ovocia. Deti poznávali rôzne chute, vône farby, jednotlivé druhy ovocia a zeleniny. Zhotovili sme si pyramídu zdravia, spievali piesne o vitamínoch. Deti riešili úlohy zdravé a nezdravé potraviny, tvorili, triedili, poznávali, konzumovali každý deň iné vitamíny.

16-TY OKTÓBER: SVETOVÝ DEŇ ZDRAVEJ VÝŽIVY

Jednotlivé dni trávené v MŠ sme obohatili oblečením rovnakých farebných tričiek, čím spoznávali a utvrdzovali si farby. Záver bol obohatený o pohybové aktivity, ktoré sme sa počas týždňa naučili a nasledovalo spoločné zhodnotenie celého týždňa. Ďakujeme za výbornú spoluprácu Občianskemu združeniu TU ŽIJEME, ako aj rodičom, ktorí ochotne pomáhali pri spestrení dní našich detí v MŠ.

D. Halmová, MŠ V. Klíž

Malá sviečka na hrobe

Je tu novembrový čas. Čas, kedy je – oveľa viac ako po iné dni – rušnejšie na cintorínoch. Tu je ten čas a miesto, kde sa stretnú blízki i vzdialení príbuzní napriek tomu, aké má kto spoločenské postavenie alebo akú vieru vyznáva. Čas Dušičiek. A my sa opäť v mysli vraciame k svojim drahým, vzácnym a priateľom, ktorí už nie sú medzi nami. Pri zapálenej sviečke na ich hrobe s láskou a pokorou spomíname. V tichu cintorína, zahĺbení do svojich myšlienok, akoby z videopásky sa nám premietajú rôzne útržky zo života, čo pre nás znamenali, čo všetko sme im nestihli povedať, čo pre nich urobiť. Určite viacerým vypadne i slza ľútosti, keď sa voči zosnulým cítia previnilo a prosia o odpustenie, alebo ďakujú za krásne prežité roky spolu, za dobré skutky a pomoc.

Pamätám si, keď som ako mladé dievča chodila so sestrou pár dní pred Dušičkami upraviť hroby a ich okolie. V tej dobe bývali jednoduché pomníky alebo drevené kríže, žiadne drahé mramorové dosky. Hroby sme okopali, hrabličkami povyrovňovali zeminu a upravili okolie. Potom sme ich ozdobili vetvičkami čečiny a kyticou chryzantém, zapálili malú, obyčajnú sviečku. Keď sme mali šťastie a neľúfal vietor, plamienok stihol aj vyhoriť. Utkvelo mi v pamäti, že aj na zabudnutých hroboch, ktoré už nemali ani krížik s menom, vždy horeli sviečky. Možno jedna malá zapálená sviečka a úprimná modlitba, ktorá pramení zo srdca, urobí viac, než mohutné kytice drahých kvetov a vencov, ktoré neraz pokrývajú celý hrob, až niekedy nevidno ani meno na pomníku.

Sviečka nás sprevádza od narodenia. Pri krste ju držia za nás krstní rodičia, jej svetlo nám blikoce nad hlavou. Keď pristupujeme po prvýkrát k svätému prijímaniu, držíme v ruke horiacu sviecu. Hromnička snáď nechýba ani v jednej kresťanskej rodine, zapaluje sa pri veľkých živelných pohromách. Veľmi vzácny je i plameň sviečky – Betlehemske svetlo, ktorý si každý zadováži na Štedrý deň do svojej domácnosti. V kostole, kde sa slúži svätá omša, vždy horia sviečky. A napokon nám svetlo sviečky horí nad našou hlavou, keď sme sa rozlúčili s pozemským životom. Veď tá svieca má pre nás, kresťanov, veľké poslanie. Jej svetlo sa vlieva do nášho srdca a svieti nám na cestu životom.

Iba ten, kto prichádza rok čo rok k hrobu so zármutkom, aby zapálil svetlo a aby sa cez modlitbu s dušou svojho blízkeho na chvíľu spojil, pochopí, že život pokračuje, že hrob nie je konečná stanica.

Anna Kňazeová

SEZÓNA MOTOKROSU SKONČENÁ

Predposledný pretek Motorado Cup sa šiel v susednej obci Skýcov. Organizátor pripravil trať na vysokej úrovni. Z klubových jazdcov sa tohto preteku zúčastnili traja. V triede junior skončil Marek Ladický na desiatom mieste. V MX1 Hobby šiel Andrej Stanko a skončil piaty. V MX4 sa Bc. Rudolf Mihaleje umiestnil na 16. mieste. Pavol Hudok sa pre poruchu na zapalovaní pretekov v Skýcove a v Beckove nezúčastnil.

Záverečný pretek sa šiel v Beckove. V triede junior Marek Ladický skončil na 10. mieste. Andrej Stanko v MX2 Hobby dokončil len jednu jazdu pre poruchu motocykla a skončil na 15. mieste. V MX4 Bc. Rudolf Mihaleje skončil sedemnásty.

Celkové umiestnenie v Motorado Cup – šesť pretekov. Marek Ladický odjazdil všetky, patrí mu v triede MX junior 7. miesto. MX1 – Pavol Hudok odjazdil tri preteky a skončil na 11. mieste. Robo Guoth odjazdil len jeden pretek a skončil na 26. mieste. MX2 Hobby – Andrej Stanko odjazdil päť pretekov a patrí mu 4. miesto. V MX4 Bc. Rudolf Mihaleje obsadil celkové 25. miesto.

M. Hudok, manažér AMK

FUTBAL

A – mužstvo

9. kolo 4. 10. 2015 OŠK Veľký Klíž – TJ Družstevník Dolné Naštice 4 : 1 (2 : 1)

góly OŠK – Chrenko J. 2, Kučera J., Belianský S.

Zostava OŠK: Čangel - Chrenko I., Kalina L., Maťašeje V., Chrenko J., Bielich P., Belianský S., Kalina M., Kučera J., Vaňo, Šesták. Striedali: Meluš F., Chrenko R.

Zápas sme mali od začiatku pod kontrolou a boli sme lepším mužstvom. Už v 14. minúte sme šli do vedenia zásluhou presnej hlavičky Juraja Chrenka. Ten istý hráč pridal druhý gól v 33. minúte a záslužene sme viedli o dva góly. Hostia však tesne pred prestávkou dokázali znížiť z penalty. V závere stretnutia sme pridali ešte dva góly, kedy sa v 84. minúte presadil presnou strelou Ján Kučera a v 86. minúte skóre uzatváral Samuel Belianský.

10. kolo 11. 10. 2015 FK Veľké Bielice – OŠK Veľký Klíž 6 : 0 (3 : 0)

Zostava OŠK: Čangel - Chrenko I., Kalina L., Maťašeje V., Chrenko J., Bielich P., Belianský S., Kalina M., Kučera J., Vaňo, Šesták. Striedali: Bielich Jakub, Meluš F.

Výsledok zápasu vyznieva z priebehu až príliš kruto. Do 22. minúty sme mohli viesť rozdielom triedy, kedy sa do troch hlavičkových totožných šancí dostal Juraj Chrenko, avšak každá z nich len tesne minula pravú tyč brány. Skoroť sa sme mohli aj pri šanci Belianského, získali sme z toho iba roh. Domáci dokázali z minimu vyťažiť v priebehu šiestich minút dva góly a definitíva prišla v 42. minúte po premenenej penalte - 3 : 0. V 57. minúte bol vylúčený Juraj Chrenko a z následnej penalty domáci zvyšovali už na 4 : 0. Od tej chvíle sa hralo iba na jednu bránu, čo viedlo k ďalším dvom inkasovaným gólom v našej sieti.

11. kolo 18. 10. 2015 OŠK Veľký Klíž – ŠK Vegum Dolné Vestenice 1 : 0 (1 : 0)

gól OŠK – Šesták

Zostava OŠK: Čangel - Chrenko I., Kalina L., Maťašeje V., Kučera M., Bielich P., Belianský S., Kalina M., Kučera J., Vaňo, Šesták. Striedali: Bielich Jakub, Meluš F., Meluš M.

Vyšiel nám úvod stretnutia, keď sa už v 2. minúte presadil Šesták - 1 : 0. Ten istý hráč mal aj iné príležitosti, avšak bez úspechu. Súper hral výborne, začínal mať prevahu a šance, pri ktorých zasiahol pozorom Čangel. Hrozili sme skôr z rýchlych brejkov a skoroť mohol opäť Šesták i. Tesne pred polčasom sme mali šťastie, keď po samostatnom úniku hráča hostí, vykopával loptu z bránkovej čiary Kalina. Druhý polčas sme takticky bránili a podnikali výpady, z ktorých sme zahodili niekoľko výborných príležitostí. Hostia však prevahu nevyužili a vyhrali sme víťazstvo 1 : 0. V závere stretnutia mrzí zranenie Šestáka.

12. kolo 25. 10. 2015 TJ OFK Dežerice – OŠK Veľký Klíž 3 : 0 (0 : 0)

Zostava OŠK: Čangel - Chrenko I., Kalina L., Maťašeje V., Chrenko J., Bielich P., Bielich J., Kalina M., Kučera J., Vaňo, Meluš M. Striedal: Meluš F.

K prvému mužstvu tabuľky sme šli v oklieštenej zostave a ešte k tomu musel pre zranenie v 25. minúte striedať Juraj Chrenko. Celý polčas sa hralo prevažne na našej polovici a súper mal vďaka kombináčnej hre prevahu. Potvrdiť to mohol i strelami viacerých gólov, ale pri všetkých šanciach, kedy už domáci

kričali gól, bravúrne zasiahol Čangel. V druhom polčase sa obraz hry nezmenil, bojovým výkonom sme držali stav 0 : 0, avšak iba do 59. minúty, keď sa po sérii prihrávok presadil Dúbravka. Ten istý hráč pridal druhý gól v 78. minúte a zmaril nám šancu získať čo i len bod. O tri minúty domáci viedli rozdielom triedy a zaknihovali presvedčivé víťazstvo. V tomto zápase treba obzvlášť vyzdvihnúť výkon nášho brankára.

MaS

DORAST

7.kolo 3.10. V.Klíž- Dolné Naštice 1:3 (0:1) gól OŠK – Hlavačka S.

Aj druhý zápas sezóny s vedúcimi Dolnými Našticami sme prehrali. V prvom polčase hostia nepremenili pokutový kop. Aj tak sa postupne dostali do trojgólového vedenia. Nám sa podarilo znížiť až v 90.minúte.

8.kolo 11.10. Krásna Ves- V.Klíž 1:1 (0:1) gól OŠK – Gašparových A.

V poslednej Krásnej Vsi sme získali len bod. Polčas sme viedli 0:1. Po týždni bol proti nám odpísaný ďalší pokutový kop. Teraz ho domáci premenili. V zápase

nám chýbal náš najlepší strelec S.Beliansky, ktorý nastúpil za mužov vo Veľkých Bieliciach. Po slabšom výkone sme tak stratili dva body.

9.kolo 17.10. Podlužany- V.Klíž 2:0 (1:0)

Podlužany sme na domacom ihrisku porazili až gólom zo záveru stretnutia. Túto prehru nám oplátili. Počas celého zápasu sme sa nedokázali presadiť a nepremenili sme ani pokutový kop. Domácim tak na víťazstvo stačilo dať po jednom góle v každom polčase.

10.kolo 24.10. V.Klíž- Biskupice 1:0 (0:0) gól – Žikavský D.

Posledný zápas jesennej časti sme odohrali na domacom ihrisku. Aby sme zimovali na 2.mieste, museli sme zvíťaziť. Počas celého zápasu sme mali častejšie držanie lopty aj viac šancí, no žiadnu sme nedokázali premeniť. S narastajúcim časom na tabuľi rástla aj nervozita na ihrisku. Víťazstvo sme strhli na našu stranu až v samom závere vďaka gólu D.Žikavského. Mrzí hlavne vylúčenie S.Belianskeho, ktorý videl v 90. minúte rovnako ako jeden zo súperov červenú kartu.

MiS

SRDEČNÉ A MILÉ CHVÍLE NA KOLAČNE

Presne také sme zažili v nedeľu 11.októbra počas turistického podujatia, ktorého súčasťou bola nenáročná túra. Smerovala z centra obce na Vrch Horu a následne popod Michalov vrch pohodlnou cestou až do obce Kolačno. Možno chladnejšie a veterné počasie spôsobilo, že prišlo, zhodou náhod, presne toľko málo účastníkov ako na predošlú, septembrovú turistiku. Len dvadsiatka turistiek a turistov, okrem pána Kačinu a Margity Kaproncayovej z Topoľčian všetko domáci.

Úvodné slová, ktorými nás predseda klubu Vladimír Sasko privítal vzápätí vystriedal pochod po modrej turistickej značke. Na Vrch Hore bola dlhšia prestávka. Všetci sme si zo záujmom prezerali novoinštalovanú drevenú sošku, ktorú tam veriaci z Kolačna spoločne s ich pánom farárom inštalovali predošlý deň. Na spoločnej foto, ktorá sa robila pri barokovej kaplnke chýbali Ján Dolný a Marek Bujna. Oni na Kolačno išli inou trasou. Po príchode do spomínanej obce sa viacero z účastníkov rozišlo po návštevách. Rodinu, priateľov, bývalých spolupracovníkov, kamarátov pri ceste do našej „susednej“ obce nezvykneme obísť. Nepatrí sa. Stretnutie bolo napokon v miestnom reštauračnom zariadení. No nestretli sa tu len naši turisti a turistky, aby sa po oddychu a občerstvení vybrali na spiatočnú cestu. Čakalo nás tu veľmi milé a nečakané prekvapenie. Na stretnutie prišlo viacero domácich. Všetko známí z našich stretnutí v horách, na náboženských a kultúrnych podujatiach. Vedeli, že prideme a tak nás obdarovali svojou prítomnosťou, milým slovom, pohostením. Len ťažko sa odchádzalo z tak srdečného a pekného spoločného posedenia, kde ani spev nechýbal. Asi to inak ani nemohlo skončiť. Už po ceste obcou a potom na Ondrášovu padlo rozhodnutie. Do plánu na roky budúce bude októbrová túra nasmerovaná práve sem. Na Kolačno. Nikto neprotestoval, práve naopak, všetci súhlasili. Zostávalo už len prísť na Sedlo ku kaplnke sv. Rodiny, trochu si oddýchnuť a síce vyfúkani od (nezvykle) studeného októbrového vetra, ale spokojní sa vrátiť do svojich domovov.

Text a foto - Peter Maťašeje